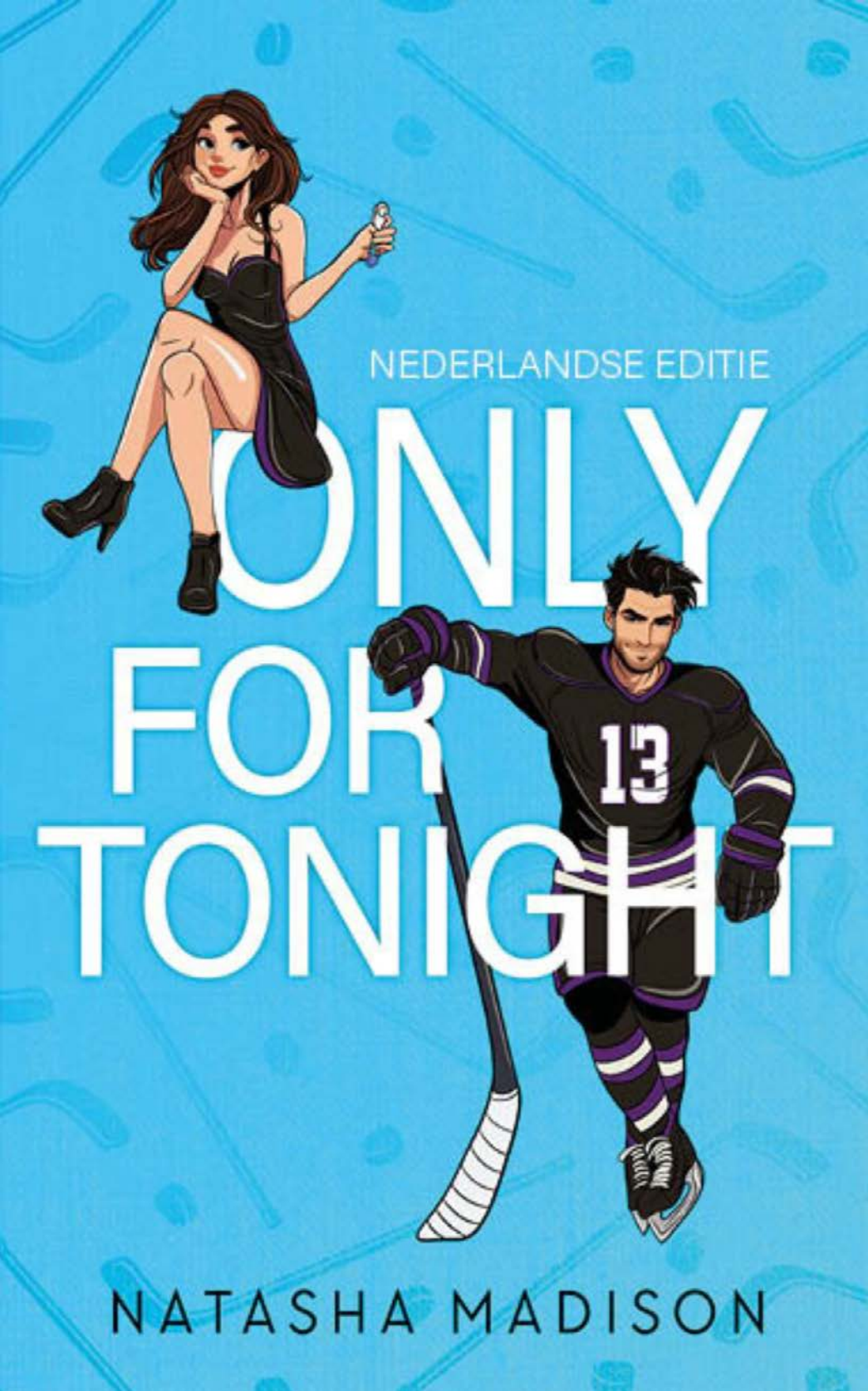

The background is a vibrant blue with a pattern of faint, stylized hockey sticks and pucks. In the upper left, a woman with long brown hair, wearing a black strapless dress and black high-heeled boots, sits with her legs crossed, resting her chin on her hand and holding a small white object. In the lower right, a male hockey player in a black jersey with purple accents and the number 13 is shown in a dynamic pose, holding a hockey stick. The title 'ONLY FOR TONIGHT' is written in large, white, sans-serif capital letters across the center.

NEDERLANDSE EDITIE

ONLY FOR TONIGHT

NATASHA MADISON

EEN Jaxon

Ik steek eerst mijn ene been door de pantalon en daarna het andere been, waarna ik mijn witte overhemd erin stop. Het op maat gemaakte hemd past perfect, net als het blauwe pak dat ik vanavond draag. Ik pak de bruine riem, haal hem door de riemlussen rondom mijn middel en gesp hem in het midden vast. Ik kijk in de spiegel om te checken of hij goed zit en haal dan mijn handen door mijn korte, donkerbruine haar voordat ik terug naar de slaapkamer loop. Ik pak het flesje parfum en spuit één keer aan de linkerkant en nog een keer aan de rechterkant.

Ik doe het licht in de badkamer uit en loop naar de lange bank voor het kingsize bed. Mijn telefoon rinkelt vanaf het bed, waar ik hem op heb gegooit voordat ik onder de douche ben gestapt. Ik kijk ernaar en zie dat het mijn vader is die belt. In plaats van op te nemen, druk ik op de rode knop om het gesprek af te wijzen. Dan pak ik een van mijn bruine schoenen en laat mijn voet erin glijden.

‘Jaxon,’ roept mijn vader vanaf de gang. Waarschijnlijk komt hij net uit zijn slaapkamer gelopen. ‘Ben je bijna klaar?’ De stem komt dichterbij de deur, waarna ik geklop hoor. ‘Ben je aangekleed?’

Ik schud mijn hoofd en pak de tweede schoen. ‘Pap, we hebben letterlijk drie uur geleden samen gedoucht in de arena!’

roep ik, terwijl ik de veters van mijn schoenen strik, voordat hij zijn hoofd de kamer binnensteekt. ‘Ik ben naakt,’ grap ik tegen hem als ik opkijk en verder ga met het strikken van mijn veters.

Hij negeert mijn grapje. ‘O, goed, je bent aangekleed.’ Hij duwt de deur helemaal open waarna hij binnenkomt. Hij staat met zijn handen in zijn zij, in een zwart pak met een zwart hemd. Ik heb absoluut de bouw van mijn vader. Hij is één meter vijffennegentig en ik ben slechts iets kleiner dan hij. Wat mooi is, want we spelen allebei op de positie van verdediger. Hij is breedgeschouderd, wat ik ook van hem heb, maar hij is voller in zijn taille, waar ik slanker ben.

‘Heb je mij nu echt gebeld van hiernaast?’ Ik sta op en reik dan naar beneden om mijn colbert te pakken. ‘Je schreeuwt de hele tijd tegen Victoria als zij hetzelfde doet.’ Ik doel op mijn jongere zus, die we Tori noemen.

Mijn vader kijkt me boos aan en ik moet op mijn lip bijten om niet in lachen uit te barsten. ‘Dat komt alleen omdat zij me belt om een glas water te brengen, want ze vindt de keuken te ver.’ Zijn donkerblauwe ogen zeggen dat hij het haat, maar zijn zachte toon vertelt me dat hij alles voor haar zou doen, omdat ze zijn eerste meisje is. Kiera daarentegen, die met haar zestien jaar de jongste van het gezin is, komt overal mee weg. Maar ja, ik heb hen ingewerkt voor Victoria en Kiera. Alleen maakt Victoria hen al gek sinds het moment dat ze kan lopen. Hoe vaker je nee tegen haar zei, hoe meer zij zoiets had van “ja, oké, ik ga het toch wel doen”.

‘Jij was degene die haar smeekte niet te verhuizen voor school, dus je hebt het aan jezelf te danken.’ Ik trek mijn wenkbrauwen op.

‘Ik had niet gedacht dat ze werkelijk zou blijven. Ze wilde haar vleugels uitslaan.’ Hij kijkt over zijn schouder, om zichzelf ervan te vergewissen dat we met z’n tweeën zijn. Toen het tijd werd om een school te kiezen, zei ze dat ze in de buurt wilde blijven voor mijn ouders. Ik denk echter dat ze in werkelijkheid in de buurt wilde blijven, omdat ze hier als een koningin werd behandeld en niets voor zichzelf hoefde te doen. Ze staat op het punt af te studeren aan de universiteit en ze is absoluut niet van

plan om te verhuizen. Ik denk echt dat mijn ouders eerder uit huis gaan dan zij.

‘Waarom zou ze weggaan?’ Ik trek de manchetten onder mijn colbert uit waarna ik naar mijn dressoir loop en een manchetknoop pak, deze doe ik erin en dan pak ik de volgende. Mijn ouders gaven me deze ooit met kerst. Mijn initialen zijn erin gegraveerd en ik draag ze alleen bij speciale gelegenheden. Ik bedacht me dat vanavond wel zo’n gelegenheid is. ‘Al haar rekeningen worden betaald. Haar slaapkamer heeft ze ingericht als een suite, met een zithoek. Ze komt en gaat wanneer ze wil en haar eten wordt voor haar bereid. Ze heeft alles wat ze nodig heeft en hoeft daar niets voor te doen, want haar vader doet het voor haar.’ Ik hou mijn hoofd schuin als ik mijn horloge pak en om mijn pols doe. De zilveren Rolex was een cadeau dat mijn ouders me gaven op de dag dat ik werd opgeroepen voor de NHL. Hoewel ik in de loop der jaren behoorlijk wat horloges heb gekocht, is dit degene die ik het meeste draag.

‘Ze is nog praktisch een baby,’ zegt mijn vader. ‘De enige reden waarom jij bent verhuisd, is omdat je werd gedraft door Minnesota.’ Ik zeg niets, want hij heeft gelijk, al denk ik niet dat ik tijdens mijn studie thuis zou zijn blijven wonen.

‘Manning,’ roept mijn stiefmoeder Evelyn vanaf de overloop, ‘de auto is hier!’ Hij loopt naar de hal en kijkt naar buiten. Er verschijnt een glimlach op zijn gezicht zodra hij haar ziet. Ze kregen een relatie toen ik acht was. Volgens mijn moeder bedroog hij haar met Evelyn. De waarheid is dat mijn vader al jarenlang probeerde te scheiden en elke keer bedreigde zij hem, met mij als onderhandelingsstroef. Ze heeft me zelfs een paar weken bij hem weggehouden toen hij haar de scheidingspapieren net had gestuurd. Ik denk dat ik zes was. Ik kan me er weinig van herinneren.

De meeste herinneringen aan mijn jeugd zijn niet de fijnste, met mijn vader die de helft van de tijd onderweg was en mijn moeder die deed wat zij wilde wanneer hij er niet was. De enige momenten waarop ze ook maar iets om mij leek te geven, was wanneer mijn vader zich in dezelfde ruimte bevond. Het spreekt voor zich dat mijn vader de ouder is met wie ik de beste band heb. Hij was degene die ik miste als hij weg was. Zodra ik wist

dat hij terug in de stad was, voelde ik me gelukkiger en meer op mijn gemak in huis. Begrijp me niet verkeerd, mijn moeder heeft me nooit slecht behandeld. Het was eerder alsof ze mij aan de kant gooide, me negeerde en deed alsof ik niet bestond wanneer hij er niet was.

Dat veranderde allemaal toen Evelyn in beeld kwam. Zij zorgde voor me alsof ik haar eigen kind was en maakte zich net zoveel zorgen om mij als mijn vader. Vooral als de bezoeken aan mijn moeder eraan kwamen en ik boos was, omdat ik weg moest. Gedurende, volgens mij, meer dan een jaar was ik bij mijn moeder toen mijn vader op reis was met zijn team. Eenmaal ouder, namen de bezoeken aan mijn moeder steeds meer af, totdat ik er helemaal niet meer heen ging. Ze wilde me dwingen naar haar toe te komen, omdat de alimentatie omlaagging zodra ik stopte met regelmatig langsgaan. Dus sleepte ze mijn vader voor de rechter om ervoor te zorgen dat het gelijk bleef. Om dat te laten gebeuren, moest ik bij haar zijn wanneer het haar beurt was.

Mijn vader zag welk spelletje ze speelde en gaf uiteindelijk geen moer meer om het geld. Hij bleef haar gewoon betalen, ook al ging ik niet meer naar haar toe. Totdat ik achttien was tenminste, maar zij gaf lang daarvoor al niets meer om mij. De laatste keer dat ik haar zag, was toen ik vierentwintig was en ze bij mij thuis aankwam, stomdronken en op zoek naar een plek om te slapen. Ik zette haar in een taxi en gaf de chauffeur het adres van een hotel. De volgende ochtend stuurde ze mij een appje, om me te vertellen dat ik dood was voor haar. Het is meer dan zeven jaar geleden dat ik iets van haar heb gehoord. Mij kan het niet schelen, vooral omdat ik Evelyn als mijn moeder beschouw.

‘Laten we gaan.’ Mijn vader gebaart met zijn hoofd naar de gang. Ik volg hem de kamer uit op hetzelfde moment dat mijn zus uit de hare komt. Ze draagt een strakke zwarte jurk met lange mouwen, die haar helemaal bedekt van haar nek tot halverwege haar kuit.

‘Hoi, papa.’ Ze glimlacht naar hem als ze zich omdraait om de trap af te lopen en daar is het. Haar rug is helemaal bloot, bijna tot aan haar billen.

‘Keur jij die jurk goed?’ Mijn vader kijkt naar Evelyn die haar schouders ophaalt.

‘Ze is oud genoeg om te dragen wat ze wil,’ antwoordt ze en dan gaat ze verder met gedempte stem. ‘Ze is een volwassen vrouw.’

‘Ze heeft ook oren,’ zegt Victoria over haar schouder, ‘en jij hebt deze jurk voor me gekocht.’ Ze wijst naar mijn vader als ze bij de laatste trede is.

‘Je bedoelt dat je hem met mijn creditcard hebt aangeschaft,’ gromt mijn vader als hij haar de trap af volgt. ‘Dat betekent niet dat ik de jurk heb gekocht. Het betekent dat ik ervoor heb betaald.’

‘Dat is hetzelfde, paps,’ antwoordt ze. ‘Kom en maak een foto met me.’ Ze loopt naar hem toe en houdt haar telefoon voor zich om een selfie te maken. ‘Ook al ben je tegen social media.’ Ze glimlacht breed naar hem. ‘Maar dit gaat mij zoveel likes opleveren.’ Ze tilt haar hand op en klopt hem op zijn borst. ‘Ik zal je taggen.’ Ze grijnst naar me. ‘Graag gedaan.’

‘Je ziet er zo knap uit,’ zegt Evelyn naast me en als ik naar haar kijk, zie ik haar naar me glimlachen met een blik vol liefde. ‘Ik vind het geweldig als je blauwe pakken draagt.’ Ze geeft me een knuffel. ‘Maakt je ogen nog lichter.’

‘Kom een foto met me maken,’ zegt Victoria tegen me. ‘Ik kan er als onderschrift “single en ready-to-mingle” bij zetten.’

‘Er komt geen actie.’ Mijn vader steekt zijn handen in zijn zakken en kijkt naar het plafond. ‘Niemand zal actie krijgen. Dit is een familieaangelegenheid.’ Zijn stem wordt hoger en hoger. ‘Er is geen ruimte voor actie. Begin er niet over.’ Hij kijkt mijn zus aan. ‘Ik smeeek het je.’

‘Waarom denk je dat Jaxon vanavond met zijn eigen auto rijdt?’ vraagt Victoria aan mijn vader. ‘Zodat hij niet naar huis hoeft te komen en wij niet naar twee minuten gekreun hoeven te luisteren als hij iemand heeft gevonden met wie hij actie wil.’ Ze knipoogt naar me.

‘Oké, ten eerste: twee minuten? Alsjeblieft.’ Ik rol met mijn ogen. ‘En dat is niet de reden waarom ik mijn eigen auto pak.’ Ik schud hoofd. ‘Ik pak mijn eigen auto, zodat ik niet op jullie hoef

te wachten als ik wil vertrekken. Of zodat ik niet hoeft te vertrekken wanneer jullie gaan als ik het erg naar mijn zin heb.'

Victoria steekt haar hand op, knipt met haar vingers in de lucht en beweegt haar heupen heen en weer. 'Dat betekent dat hij klaar is voor wat actie.'

'Maak die beweging nooit meer.' Ik knars mijn opeengeklemd kaken. 'Rijd jij met mij mee of met mam en pap?'

'Ik ga met jou mee. Dan kunnen mam en pap zoenen in de auto en dat alvast achter de rug hebben, zodat ik dat niet hoeft te zien als we daar arriveren.'

Mijn vader slaat zijn arm om Evelyns middel. 'Ik zal nooit klaar zijn met haar zoenen.' Hij buigt zijn hoofd en kust haar lippen. Ze zucht, alsof het de eerste kus is die hij haar geeft en niet alsof ze al meer dan twintig jaar samen zijn.

'Komt Kiera ook?' Ik kijk de trap op naar de slaapkamer van mijn jongste zus.

'Zij is een weekendje gaan skiën,' kondigt Victoria aan. 'Bovendien is ze zestien en het laatste wat ze wil, is optrekken met oude mensen.'

'We zijn niet oud,' snuift mijn vader. 'We zijn...' Hij probeert een woord te bedenken, maar Victoria onderbreekt hem.

'Oud,' herhaalt Victoria. 'Ik zie jullie daar.'

Ze loopt de deur uit, grijpt mijn hand en trekt me mee. 'Ik zie jullie daar,' zeg ik nog snel voordat ze me de koele lucht in trekt. Ik haal de sleutels uit mijn zak, ontgrendel de auto en maak de deur voor haar open. 'Stap in, Tori.' Ik gebruik de bijnaam die ze kreeg toen Kiera haar complete naam niet kon uitspreken en het alleen Tori werd.

'Ik begrijp niet waarom jij nog single bent.'

'Omdat ik het wil zijn,' antwoord ik eerlijk. 'Trouwens, ik heb de juiste persoon nog niet gevonden.'

Ze stapt in en kijkt me aan. 'Hoe denk je dat je de juiste persoon gaat vinden als je steeds met hetzelfde meisje uitgaat.' Ze reikt naar de deurklink, maar ik doe de deur dicht voordat ze hem aanraakt.

Ik loop naar de bestuurderskant als ik mijn ouders het huis uit zie komen. Hand in hand, mijn vader wrijft met zijn duim

over zijn onderlip, ongetwijfeld omdat hij net met Evelyn heeft gezoend. Ik denk dat zij de reden zijn waarom ik de juiste persoon nog niet heb gevonden. Ik wil niet gewoon iemand om mee te daten. Ik wil iemand met wie ik oud kan worden. Iemand die de kamer binnenkomt en waarbij ik alleen maar kan denken dat ik haar wil kussen. Iemand die me bijstaat in goede en slechte tijden, niet alleen wanneer het haar uitkomt. Zoals mijn laatste vriendin. Zij begreep niet waarom ik de stad niet uit kon, terwijl ik herstellende was van een blessure die me drie weken uit de roulatie hield. Het geluid van de claxon trekt me terug in het hier en nu.

‘Het is ijskoud,’ sist mijn zus.

‘Je zou het warmer hebben gehad als jouw jurk je rug had bedekt,’ zeg ik en ze snuift.

‘Als dat geen manier is om de aandacht van jezelf af te leiden, dan weet ik het ook niet meer.’

‘Waar wil ik dan de aandacht van afleiden?’ vraag ik haar als ik de auto start en ze de verwarming in de auto hoger zet, in haar handen wrijvend.

‘Van het feit dat jij steeds weer voor hetzelfde meisje gaat.’ Ik rijd de oprit af.

‘Dat doe ik niet.’ Ik concentreer me op de weg.

‘Dat doe je wel.’ Ze lacht. ‘Het zijn die neppe meisjes die allemaal “mijn vriendje speelt bij de NHL” roepen.’ Ze zet een nepstem op. ‘Je hebt nog nooit langer dan een half jaar een vriendin gehad. De reden is simpel: je weet dat het veilig is, omdat je er eigenlijk niets serieus mee wilt. Volgens mam heet dat je zaad verspreiden.’

‘Ik was bijna een jaar samen met Tiffany,’ herinner ik haar aan de vriendin met wie ik het net heb uitgemaakt.

‘En waarom heb je het met haar uitgemaakt?’ Ze tikt met haar vinger op de deurklink. ‘Zullen we de redenen bespreken waarom je het hebt uitgemaakt?’ Ze houdt haar hoofd schuin en wacht op mijn antwoord.

Ik neem niet eens de moeite om haar te antwoorden, want ze heeft gelijk. Tiffany was een feestbeest, ook al was ze twee jaar ouder dan ik. Ze was de it-girl omdat ik de ranglijst liet ontploffen. Ze wilde altijd uitgaan en feestvieren, ook al zaten we

midden in het ijshockeyseizoen en kon er van alles gebeuren. We kwamen op het punt dat we verschillende ideeën hadden over hoe we wilden dat onze toekomst eruit zou zien, dus besloten we – of beter gezegd ik – dat we moesten ophouden met elkaars tijd te verdoen.

Ik kom aan bij het hotel en rijd recht naar de parkeerhulp. Ik stap op hetzelfde moment uit als dat Tori's deur wordt opengetrokken. 'De sleutels liggen in de bekerhouder,' zeg ik tegen de man die me een witte parkeerbon geeft.

'Oké, grote broer,' dringt Tori aan, 'wat dacht je ervan om je een beetje te laten gaan en een drankje te nemen.' Ze gooit haar handen in de lucht. 'Twee drankjes. Haal je vakantie-Jaxon naar boven, die is leuk en grappig. In tegenstelling tot de Jaxon die hockey speelt en serieus en gefocust is, ook al is het maar voor een avond?'

Ik grinnik als ze haar hand om mijn biceps slaat. 'Ja, alleen voor vanavond.' Ik lach om haar woorden. Ik had nooit gedacht dat dit de avond zou zijn waarop mijn leven veranderde.

ARIELLA

De laatste keer dat ik hem zag, was ik net achttien geworden.

Zes jaar later staan we weer oog in oog.

Geen van ons beiden wilde dat de nacht zou eindigen.

De volgende ochtend maakten we een pact.

We zouden allebei onze eigen weg vervolgen.

Totdat twee roze lijntjes alles veranderden.

JAXON

Het leven ging zoals ik het wilde.

Ijshockey. Familie. Alles.

Totdat ik haar zag. Ze was... anders.

Van het ene kwam het andere en we lieten ons meeslepen.

Het hoorde slechts één nacht te zijn.

Ons geheim. Toen stond ze voor mijn deur met
nieuws dat mijn wereld op z'n kop zette.

Ik word vader.

 SVM PUBLISHING

 SVM PUBLISHING

